

Zemljoradnička zadruge „Mrkšićevi salaši“ u Srpskom Itebeju odnedavno je bogatija za savremeni pogon za preradu mesa. Povodom završetka izgradnje objekta, koji će zvanično biti pušten u rad ovih dana, 31. marta je upriličena poseta Zadružnog saveza Vojvodine (ZSV) i medija. Među gostima bila je i mr Jelena Nestorov, predsednica ZSV, koja je tom prilikom izjavila da je ZZ „Mrkšićevi salaši“ ponos vojvođanskog zadrugarstva i ZSV.

U obrazloženju je navela da je ZZ „Mrkšićevi salaši“ po mnogo čemu specifična, u pozitivnom smislu. Da zapošljava 330 ljudi, što je najveći broj zaposlenih u jednoj zadruzi u Vojvodini i Srbiji. Da osim klasične ratarske proizvodnje ima i razgranatu preradu u smeru stočarstva i ratarstva i da na tržište plasira brojne proizvode i to preko svoje mreže maloprodajnih objekata, kojih je za sada 21, a u perspektivi još 19.

- ZZ „Mrkšićevi salaši“ je jedan izuzetno kvalitetan primer kako možemo od primarne proizvodnje stići do potrošača sa zadružnim proizvodima, domaćim i visokog kvaliteta, na osnovu standardizacije svake faze proizvodnog procesa. Mislim da će proizvodi ZZ iz Srpskog Itebeja biti sve poznatiji na našem tržištu - rekla je zadovoljna viđenim, mr Jelena Nestorov.

Bez investicija nema zadrugarstva - istakla je ona i dodala da se ni u vreme opšteg poskupljenja repromaterijala, energenata, a posledično i svega ostalog, ne sme odustati od investiranja:

- Direktor ZZ „Mrkšićevi salaši“, gospodin Vojislav Mrkšić je dobro rekao da su imali sreću u investiranju jer je objekat završen pre nego što su cene ovakvih projekata porasle, a bez njih razvoja u poljoprivredi nema. Ovo je jedna afirmativna slika koju treba da pošaljemo i našem zadružnom sektoru i poljoprivrednicima koji nisu organizovani u zadruge, jer kao njen deo mogu lakše doći do tržišta, a to bez investicija nije moguće.

Isto tako je, po njenom mišljenju, teško utvrditi u kojoj meri zadruge, članice ZSV, raspolažu mogućnostima da slede primer ove ZZ u pravcu razvijanja preradnih kapaciteta, jer su polazne osnove zadruga različite. Kod starih zadruga nerešeni pravni odnosi bili su ozbiljna kočnica i sprečavali su svaku mogućnost investiranja. Problem vidi i u nedostatku finansiranja i dostupnost sredstava u investicione svrhe, koja obuhvataju i gradnju. I danas, pored niza podsticaja za poljoprivredu na državnom, pokrajinskom i drugim nivoima, malo je onih koji podržavaju ovakve projekte, osim IPARD-a za koji je, takođe, potrebno ispuniti određene uslove da bi se moglo konkurisati, što ne može svaka zadruge.

Predsednica je konstatovala da i pored svega, kapaciteta za napredak i vidljivih pomaka i oblasti poljoprivrede ima. Najviše kod zadruga koje su se pored klasičnog ratarstva opredelile i za neku od intenzivnih vrsta proizvodnje. Tu se vide i pojačana ulaganja u skladišne prostore, i u hladnjače, što vodi narednom koraku - preradi.

Napomula je da ne treba zaboraviti činjenicu da se sa njive ne može direktno u preradu, da je to uslovljeno mnogim faktorima, počev od mehanizacije, skladišnog prostora, hladnjače i vrste proizvodnje, uz postojeći proizvodni potencijal koji treba da se ispuni, da bi se došlo do ovoga što su postigli „Mrkšićevi salaši“.

O gorućoj temi sela kojem preta nestanak, predsednica kao svetao primer navodi ZZ „Mrkšićevi salaši“, koja zapoljava veliki broj ljudi, a poljoprivrednim proizvođačima, bilo da se bave ratarstvom ili stočarstvom, daje siguran oslonac.

Svaki stanovnik Srpskog Itebeja ima ekonomski, socijalni i interes druge prirode (kao što je zdravija sredina) da ostane da živi u selu. Zahvaljujući sadržajima u okviru zadruga, kojima zadovoljava svoje potrebe, život na selu dobija poseban kvalitet. Ne samo da ljudi ostaju, već se mladi, školovan kadar vraća u selo, gde ga čeka siguran posao. U selu je sve više onih koji migriraju iz Novog Sada, Zrenjanina i postaju stanovnici Srpskog Itebeja. Zato ZSV podržava ZZ „Mrkšićeve salaše“ i sve druge zadruga sa istim ili sličnim pravcem razvoja, jer sa ovakvim zadrugama sela imaju budućnost - zaključila je mr Jelena Nestorov.

